

לד. נחלקו הפוסקים, אם אפשר לברך על הדלקת נרות שבת במקום מואר שכבר דלוק בו אור אחר (קעא). ולכן טוב לברך את ברכת ההדלקה באופן שיצא ידי כל הדעות (קעב). ומן הראוי איפוא שהאשה תדליק את נרות השבת ותברך, ורק אחר כך ידליק אחד מבני הבית את מנורות החשמל, או שיכוון את שעון השבת, שבאמצעותו יידלק אור החשמל לאחר מכן, או שהאשה תדליק את אור החשמל לכבוד שבת לפני הדלקת הנרות ותכוון בברכתה גם על אור זה (קעג).

אוצר החכמה

לה. אם האיש מדליק, מכיון שהוא מברך לפני ההדלקה, וכדלעיל סעיף ל, ידליק תחילה את הנרות שבמקום הסעודה, שהם עיקר המצוה, וכדלעיל סעיף טו, ואחר כך ידליק כל שאר הנרות (קעד). אבל האשה, מכיון שמקבלת את השבת עם הדלקת הנרות שעל השולחן, וכדלעיל סעיף כא, תדליק תחילה שאר הנרות, ורק אחר כך תדליק את הנרות שבמקום הסעודה (קעה). ואחר האיש ואחד האשה יכוונו בברכתם על כל הנרות שבבית (קעו).

אוצר החכמה

אשה שהדליקה תחילה הנרות שבמקום הסעודה, שוב לא תוכל לחזור ולהדליק את הנרות שבחדרים האחרים (קעז).

לו. מכיון שהנשים נוהגות לקבל את השבת עם גמר (קעח) הדלקת הנרות שעל השולחן (או בסמוך לו), עוד לפני שבירכו (קעט), ולכן הן נוהגות שלא לכבות את

(קעא) עיין סי' רסג סע' ח. ושמעתי מהגרש"ז אויערבך שליט"א, דצ"ע בנרות של שמן אשר בזמננו לא נהוג כלל להדליקם לכבוד אף להרכות באור על ידם וליהנות מריבוי האור ואין משתמש בנר של שמן רק ביום השנה (יארצייט) או בבית האבל, וא"כ כשיש כבר אור חזק ובהיר, הרי ליכא כלל שום שמחה יתירה מזה וא"כ איך אפשר לברך על זה, ואולי בגלל שחז"ל קבעו את השמן להידור במצוה, וגם ידוע וניכר שזה לכבוד שבת, ה"ז חשיב כהנאה וגם שמחה. וגם נראה דכיון שכל הנשים הנשואות מקפידות מאד על מצוה זו, לכן אפשר שגם נעשה כמנהג חשוב להוסיף נרות כאלה לשם מצוה ולברך על זה, כמו שמברכים על הדלקת נרות חנוכה בביהכ"נ גם לדעת הב"י שאין מברכים על הלל בר"ח (עיין סי' תרעא סע' ז ובשע"ת ס"ק י'), והיינו משום שהברכה היא בימים כאלה שכולם מברכים בבית בנוסח זה, וה"נ במנהג חשוב זה אף שמעיקה"ד הוא נקבע להנאת אורה, גם קבלו על עצמן הדלקת נרות לכבוד שבת בכל אופן שהוא. גם מיושב בכך ביו"ט שחל בע"ש או במוצש"ק, והחשמל כבר נדלק ע"י השעון, איך אפשר לברך על ההדלקה בשמן שלא יוסיף כלום, ולדברינו נוחא, ועדיין צ"ע, עכ"ל. (קעב) עיין סי' רסג סע' ח ברמ"א, דנקטינן להקל, מ"מ כל שאפשר לצאת ידי כל הדעות, ודאי עדיף, ע"ש במ"ב ס"ק לח, בכף החיים ס"ק נד ובתורת שבת ס"ק יד. (קעג) עיין לעיל הערה קסו, ועיין שו"ת רבבות אפרים ח"ג סי' קסב. (קעד) עיין תורת שבת סי' רסג סע' י ובס"ק כב, ועיין מ"ב ס"ק מה. (קעה) שם בתורת שבת, קצושו"ע סי' עה סע' ד. (קעו) וראה לעיל הערה קסה, ועיין לעיל סע' טו. (קעז) קצוה"ש סי' עד בבדו"ש ס"ק יד, ועיין לעיל הערה קנה בשם הגרש"ז אויערבך שליט"א. (קעח) עיין לעיל הערה קה. (קעט) עיין סי' רסג סע' י ברמ"א, וכ"ה בחי' רע"א על מג"א ס"ק יב, וע"ע במ"ב ס"ק כא, דמשמע שקבלתה את השבת היא עם הברכה שאחרי ההדלקה, ולא עם ההדלקה עצמה, ויש לחלק, ועיין דעת תורה סי' רסג סע' ה ד"ה ויש מי, ועיין בהערה